

maa man virkelig ofre noget mere. Erfaringerne fra Antwerpen i Sommer, hvor ogsaa den danske Idræt var repræsenteret, viste, at vi her hjemme ydede alt, hvad vi paa nogen Maade formaaede, for at komme op i Højde med de andre, og at vi har et udmærket Sportsmateriale, men vi savner i nogen Grad den Støtte, man har paa andre Steder. Jeg tror, at det i det lange Løb vil betale sig for Samfundet at tage Hensyn til, hvad Idrættens Ungdom kræver af det offentlige.

Nu falder Idrætsskatten bort. Jeg gentager min Anerkendelse af, at der fra den højtærede Finansministers Side er stillet Forslag i den Retning. Jeg vil da senere hen, naar Lovforslaget under Nr. 5 kommer til Behandling her, kunne tage mit Forslag om Idrætsskattens Ophævelse tilbage.

Jeg har, idet jeg beskæftiger mig med dette Spørgsmaal, der sorterer under Forlystelsesskatten, endnu et Par Bemærkninger at gøre. Den højtærede Finansminister sætter en rimeligere og billigere Afgift for Billetter paa mellem 50 og 75 Øre; det er vist fuldkommen rigtigt. Det ærede Medlem, der sidst talte, opholdt sig en Del ved visse Urimeligheder, der findes i Beskatning af Forlystelsesetablissementer. Jeg deler til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad, det ærede Medlems Opfattelse af denne Beskatnings delvise Urimelighed, men jeg maa sige, at jeg vil gerne gaa videre. Jeg opholder mig ingenlunde ved det enkelte Etablissement, som det ærede Medlem nævnte, uagtet jeg godt kan indse, at der her er en Modsigelse, som burde hæves. Jeg vil pege paa den Urimelighed, man har i Beskatningen, at man nogle Steder fordrer dobbelt saa meget som andre Steder, uden at man kan give nogen naturlig Forklaring derpaa. Hvis der paa den ene Side af Grænsen kun stod Teatre med kunstneriske Præstationer og udmærkede Stykker, der skulde hæve Befolkningens Skønhedssans eller Moral, hvad man nu vil nævne, kunde man nok forstaa, at f. Eks. 20 pCt. kunde være nok, medens de ofte kritiserede Varieteer med den mindre sunde Underholdning, man byder der, blev beskattet dobbelt. Men jeg erkender ingenlunde, at Forholdet ligger saaledes. Naar f. Eks. en Mand, der har en Variete eller et Kabaretteater, hvor Underholdningen har været af den Art, at man ofte leflede med den mindre gode Smag, faar forandret Bevillingen til en Teaterbevilling, bliver Følgen, at han kun betaler det halve af, hvad han betalte den Gang, der var Varieté eller Kabaretteater; men hvis man tror, at denne Forandring,

der giver den paagældende Lejlighed til at byde bedre Underholdning, medfører, at den bliver bedre, tror jeg, man i de allerfleste Tilfælde tager højlig fejl. Det kan endda være, Underholdningen bliver endnu slettere, thi Underholdningen paa den udskegne Varieté, der byder paa en Ekvilibrist eller en anden ofte kunstnerisk uddannet Artist, staar efter min Mening ofte langt over den Underholdning, der bydes paa et Kabaretteater med ofte ret slibrige Viser. Nu er jeg ingenlunde snerpet, jeg er en god Københavner, der kan taale en Del, det er ikke derfor, jeg taler saaledes; men skal jeg være med til at bedømme Smagen eller Moralens i denne syndige Verden, finder jeg det i høj Grad uberettiget, at man paa et virkeligt Teater har Lov til at give en Underholdning, der staar langt under, hvad man byder paa det Forlystelsessted, hvor Skatten er dobbelt saa høj.

Det kan altsaa ikke være efter moralske Hensyn, man gaar, og jeg vil da henstille til den højtærede Finansminister, om man ikke kunde komme ind paa det, jeg en Gang tidligere har paapeget, at se at finde en ensartet Beskatning; som Beskatningen er nu, er den urimelig. Vil man opretholde forskellig Beskatning, turde det maaske snarere være rigtigt at drage Skillelinien mellem Serveringssteder og Ikke-Serveringssteder. Jeg tillader mig at anmode den højtærede Finansminister om at undersøge dette Spørgsmaal noget nøjere, fordi jeg tror, man paa den Maade kommer Retfærdigheden nærmere; jeg tror ogsaa, de forskellige Etablissementer vil finde, at det er en retfærdigere Ordning end den, man nu har.

Jeg har i øvrigt ikke noget at bemærke; mine Udtalelser har udelukkende skullet dreje sig om de foreliggende to Forslag om Forlystelsesskatten. Jeg kan i øvrigt henholde mig til, hvad mit Partis ærede Ordfører har udtalt om de andre vigtige og i visse Tilfælde betydelig vigtigere Spørgsmaal; men jeg mente, at jeg, da jeg havde været Forslagsstiller, var forpligtet til at udtale mig, som jeg her har gjort, og jeg henstiller til saavel det Udvalg, der bliver nedsat, som til den højtærede Finansminister at tage mine Bemærkninger om Afgiften under velvillig Overvejelse.

Dahlgaard: Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, fremkom med en Udtalelse, som forekom mig at have ikke ringe principiel Betydning. Under Omtalen af de Bekymringer, det ærede Medlem havde for